

Nr 30.

Av herr **Brännberg m. fl.**, *angående skyddshemsinspektörens arvode.*

Uti årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkt 37, föreslås, att höjning av skyddshemsinspektörens arvode måtte ske, från nuvarande 2,500 kronor med 2,500 till 5,000 kronor per år.

I en till socialdepartementet från statens inspektör för fattigvård och barnavård ingiven skrivelse föreslår denne, att arvodet till skyddshemsinspektören måtte höjas till 7,000 kronor per år. Efter att inspektören för fattigvård och barnavård anfört, hur befattningen tillkommit, och redogjort för de nuvarande avlöningsbestämmelserna för densamma, framhålles som motiv för höjningen bland annat, att om en fullt avlönad skyddshemsinspektör anställes till skyddshemmens förfogande, skulle betydande belopp för staten och kommunerna inbesparas därigenom, att ett noggrant övervakande skulle ske, att ej elever kvarhöllos å hemmen längre än vad som vore alldeles nödvändigt.

Så långt vi känna, torde ej hemmen kvarhålla eleverna längre än vad som är erforderligt. Skyddshemmen, särskilt de, som äro avsedda för gossar, torde som regel vara fullbelagda, men ej, som man tycks tro, på den grund att eleverna kvarhållas för länge, utan detta torde väl mera ha sin förklaring i att antalet platser är väl knappt tilltaget. Man blir styrkt i denna uppfattning, när man vet, hur många det är, som få vänta ganska länge på plats å hemmen. Ett dylikt förhållande påskyndar givetvis utskrivningen av elever, som sker så snart detta är möjligt. Landstingen och vederbörande hems styrelser torde ock sörja för att ej blott nödig sparsamhet iakttages, utan även att hemmens uppgift i görligaste mån uppfylles. Att staten därutöver utövar kontroll och söker giva kontinuitet åt verksamheten är ju blott i sin ordning, men man bör dock se till, att det ej bliver för mycket med inspektion, som knappast giver till resultat billigare drift, snarare tvärtom. Det torde ock bemärkas, att förutom den inspektion, som skyddshemsinspektören verkställer, även skolöverstyrelsen och statens inspektör för fattigvård och barnavård inspekterar skyddshemmen. Det vill därför synas, som om den lön, 2,500 kronor jämte 900 kronor i dyrtids-tillägg, som nu utgår till skyddshemsinspektören, skulle med hänsyn till de med befattningen förenade uppgifterna vara tillräcklig.

Statskontoret, som yttrat sig över förslaget, har avstyrkt löneförhöjningen, då statskontoret anser ytterligare erfarenhet vara erforderlig, innan någon ändring i föreskriven riktning företages. Vidare anser statskontoret det ej

nödigt, att en fullt avlönad person anställas, utan går det mycket väl för sig, att för den utgående ersättningen erhålla fullt kompetent person, som har befattningen som bisyssla. Det ifrågasättes ock, huruvida man för ett arvode av 7,000 kronor kan förvärva lämplig och kompetent person, som helt ägnar sin tid åt verksamheten.

Departementschefen anser sig emellertid böra taga mera hänsyn till de myndigheter, som ha en egen grundad erfarenhet i frågan, än till statskontoret, som icke kan hava samma kännedom om betydelsen och omfattningen av det hittills utförda arbetet, och därför kan departementschefen icke tillmäta statskontorets yttrande någon avgörande betydelse. Även om departementschefen till viss del tillstyrker löneförhöjningen, tycks han dock vara tveksam, då han säger: »att anordningen skulle endast gälla för de närmaste åren», varför frågan senare skulle upptagas till förnyad behandling. Under sådana förhållanden synas det oss dock lämpligare att avvakta utvecklingen och ej redan i år gå in för en löneförhöjning.

Vi få alltså föreslå,

att riksdagen måtte bestämma, att arvodet till skyddshemsinspektören måtte utgå med 2,500 kronor per år jämte dyrtidstillägg, och att anslaget under punkt 37 i femte huvudtiteln sänkes med 2,500 kronor till 437,500 kronor.

Stockholm den 16 januari 1929.

C. Brännberg.

J. W. Mårtenson.

Gustaf Karlsson,
Munkedal.